

Ministerie van Economische Zaken
t.a.v. mevrouw mw drs L.N. den Ouden
Postbus 20101
2500 EC DEN HAAG

Utrechtseweg 310
6812 AR Arnhem
Postbus 9042
6800 GD Arnhem
Telefoon 026 - 356 94 44
Fax 026 - 445 13 47
secretariaat@energiened.nl
www.energiened.nl

Per e-mail l.n.denouden@minez.nl

Ons kenmerk	E 2010-2644
Behandeld door	mr. N.R. Geerts-Zandveld
Telefoon	026 - 356 94 33
E-mail	ngeerts@energiened.nl
Datum	26 januari 2010
Onderwerp	Ontwerp AMvB

Geachte heer, mevrouw,

Op 1 december 2009 heeft het Ministerie van Economische Zaken in het warmtedossier de volgende documenten voor consultatie ter inzage gelegd:

- het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur, houdende regels ter uitvoering van de Warmtewet,
- de Regeling van de Minister van Economische Zaken, houdende uitvoering van het Warmtebesluit, de Warmte Regeling
- de brief van de Energiekamer d.d. 6 november 2009 (Uitvoerings- en handhavingstoets ontwerp-Warmtebesluit en ontwerp-Warmteregeling)
- het advies van de Raad van State d.d. 29 oktober 2009.

Door middel van deze brief maakt EnergieNed, vereniging van Energieproducenten, -Handelaren en -Retailbedrijven in Nederland graag van de gelegenheid gebruik om haar zienswijze kenbaar te maken. De reactie op de verschillende stukken is in de bijlage per deelonderwerp samengevoegd. EnergieNed heeft geen bezwaar tegen openbaarmaking van deze zienswijze.

Voor het geven van een definitieve en volledige zienswijze ontbreekt ons momenteel nog inzicht in een aantal zaken, die mogelijkwijs van grote invloed op onze huidige standpunten kunnen zijn. Het gaat met name om de volgende zaken:

- Het definitief vaststellen van artikel 14 van de ontwerp AMvB omtrent de mogelijkheid tot subsidieverstrekking.

- Een beschrijving van de wijze waarop de door de klant betaalde warmtevergoeding, in de jaren waarop de terugwerkende kracht betrekking heeft, wordt vergeleken met de in de AMvB vastgelegde NMDA warmtetarieven.
- Een beschrijving van de toetsing van de redelijke prijs aan de in de AMvB vastgelegde maximum prijs.
- De nog vast te stellen (ontwerp) AMvB inzake de pooling van warmteprojecten.
- Kwaliteitscriteria voor de verschillende typen afleversets en warmtemeters.

Gezien deze onzekerheden behoudt EnergieNed zich het recht voor om deze huidige zienswijze op een later moment bij te stellen dan wel aan te vullen.

EnergieNed is verheugd over het feit dat het Ministerie van Economische Zaken haar zorgen over de financiële consequenties van de Warmtewet serieus neemt, benaderbaar was voor opheldering en overleg en een effectonderzoek heeft ingesteld. De leden van EnergieNed ondersteunen dit onderzoek en zijn graag bereid hun volle medewerking te verlenen. Daarnaast is EnergieNed uiteraard graag bereid haar medewerking te verlenen aan een verdere praktische invulling van de diverse onderdelen van de Warmtewet.

Met het vorenstaande ga ik ervan uit u voldoende geïnformeerd te hebben. EnergieNed verzoekt u met klem alle aangedragen punten mee te nemen bij de overwegingen voorafgaande aan uw besluit.

Met vriendelijke groet,

J.G.M. Alders
voorzitter

Bijlage

Eén generieke prijs voor vaste deel maximumprijs

Een belangrijk uitgangspunt van het Ministerie van Economische Zaken voor de ontwerp AMvB is één generieke maximumprijs, waarbij is uitgegaan van een huishouden met een gemiddeld verbruik. De ontwerp AMvB heeft hier in artikelen 2 t/m 4 invulling aan gegeven. EnergieNed constateert dat voor een huishoudelijke klant het vastrecht hoger uitvalt dan nu het geval is bij invulling van het EnergieNed tariefadvies. Dit verschil vloeit voornamelijk voort uit oneindige leveringsplicht en daarmee oneindige berekeningstermijn die de Warmtewet voorschrijft. Het EnergieNed tariefadvies gaat uit van een berekeningstermijn van 30 jaar en daarmee ook van een leveringsplicht van 30 jaar. Door de berekeningstermijn aan te passen aan de oneindige leveringsplicht uit de Warmtewet is de uitwerking in de ontwerp AMvB correct.

EnergieNed herleidt het uitgangspunt van één generieke maximumprijs voor alle klanten niet uit de Warmtewet en kan zich hier ook niet in vinden.

EnergieNed is het om de volgende redenen niet eens met dit uitgangspunt:

- Het warmtebesluit heeft een belangrijke omissie, namelijk het ontbreken van aansluiting met de zakelijke verbruikers. Dit zou zij wel moeten doen, aangezien de Warmtewet alle warmteverbruikers met een aansluitvermogen tot 1.000 kW adresseert. EnergieNed constateert dat voor een zakelijke klant het vastrecht (veel) lager uitvalt. De Warmtewet schrijft een maximale prijs voor die gebaseerd is op de integrale kosten die een verbruiker zou hebben in een gassituatie. In de gassituatie betaalt een zakelijke verbruiker een hoger vast tarief aan de netbeheerder, de leverancier en het meetbedrijf dan een kleinverbruiker. Wanneer voor zakelijke klanten de maximumprijs gemaximeerd wordt als ware het huishoudelijke klanten ontstaat een situatie waarin deze zakelijke klanten aldus een minder dan anders prijs zullen gaan betalen. Immers de maximumprijs voor deze klanten wordt relatief laag, daardoor wordt de redelijke prijs afgetopt door de maximumprijs en hierdoor kan de warmteleverancier voor deze klanten niet alle redelijke kosten dekken. Dit leidt tot een onnodige en onrechtvaardige inkomstenvermindering voor de warmteleverancier. Het rapport van Haskoning (d.d. 21 september 2009, Eindrapport 9V3309) geschreven in opdracht van het Ministerie geeft een goed inzicht in deze verschillen. De getallen in het Haskoning rapport, gecombineerd met de EZ methodiek voor het bepalen van het vaste deel van de maximumprijs, lijken een werkbare oplossing te bieden. Voor de groep zakelijke klanten kan aldus worden gedacht aan één maximumprijs uitgedrukt in €/kW/jaar.
- Het ontbreken van onderscheid in grootte en type van afnamesituatie. De ontwerp AMvB definieert voor de vaste vergoeding van een afleverset één generieke prijs. Dit is problematisch omdat een afleverset ons inziens niet eenduidig te definiëren valt. De definitie van de afleverset in de derde nota van wijziging (29 048, Nr. 15) gaat uit van individuele levering van warmte voor ruimteverwarming en warm tapwater. Hoewel deze leveringssituatie heden gangbaar is, was dit in het verleden niet altijd het geval. Er zijn in de praktijk vele verschillende afleverconfiguraties gerealiseerd die elk andere kosten met zich meebrengen. Vervolgens wordt de vergoeding verbonden aan, en gemaximeerd op, een set met tapwater klasse CW4. Dit is onjuist omdat zakelijke klanten afleversets hebben die een veel hogere capaciteit hebben dan een CW4 set. De kosten voor zo'n set zijn ook veel hoger dan die voor de CW4 set. Het in de nota

van toelichting, bij de ontwerp AMvB, genoemde bedrag voor de jaarlijkse huurkosten van een afleverset van €270 is hoger dan de bedragen die de warmtebedrijven nu hanteren voor de huurkosten van een afleverset. Dit wordt hoogstwaarschijnlijk veroorzaakt door een definitieverschil, de huurkosten van een afleverset zoals op dit moment door de W-bedrijven gehanteerd zijn alleen opgebouwd uit de kapitaalslasten van de afleverset. Het bedrag van €270 is voor EnergieNed niet herleidbaar en lijkt ons aan de hoge kant. De leden van EnergieNed zullen onderzoeken of er een passender bedrag bepaald kan worden.

EnergieNed is van mening dat de beleidsregel redelijke prijs en de AMvB maximum prijs op het gebied van de verbruikerscategorieën op elkaar moeten worden afgestemd en dat de te kiezen categorie-indeling in overeenstemming dient te zijn met de aansluitingen en verbruikerscategorieën in de gassituatie. Zoals eerder aangegeven in de zienswijze op de concept beleidsregel redelijke prijs is EnergieNed van mening dat de leverancier de vrijheid heeft om zelf een indeling van verbruikerscategorieën te bepalen.

Gasprijs, prijsaanpassing en variabele deel maximumprijs

Het ministerie van Economische Zaken kiest voor de bepaling van het variabele deel van de maximumprijs, net als voor het vaste deel, voor één maximumprijs. EnergieNed heeft geen probleem met één maximumprijs voor het variabele deel, aangezien deze wordt berekend met invulling van de (profiel-) gasprijs voor een huishoudelijke klant. Dit is voor de groep warmteklanten tot 1.000 kW de maximale prijs die in de gas referentie situatie in rekening gebracht zou worden. Op deze wijze is er dan ook echt sprake van een maximumprijs en daarmee kunnen de warmteleveranciers alle klanten binnen de reikwijdte van de Warmtewet voorzien van een passende variabele warmteprijs.

Het ministerie hanteert voor de gemiddelde gasprijs van het gebruiksafhankelijke deel van één-jaarscontracten met vaste prijs. EnergieNed kan zich niet vinden in deze voorgestelde gasprijs:

- De voorgestelde methodiek van één-jaarscontracten voor de gasprijs heeft tot gevolg dat prijsrisico's ten gevolge van verschillen tussen inkoop- en verkoopprijs voor de warmteleveranciers worden vergroot. De prijsrisico's voor de jaren dat de Warmtewet een terugwerkende kracht kent kunnen niet worden afgedekt door de warmteleveranciers;
- daarnaast is de voorgestelde gasprijs niet gekoppeld aan, en afwijkend van, de actuele halfjaarlijkse marktprijs voor een gascontract voor onbepaalde tijd, welke in veel gevallen als referentie wordt gehanteerd door onze klanten en ook het meest gangbare gascontract is;
- bovendien wil EnergieNed benadrukken dat, indien (zoals de NMa oppert in haar bijlage bij de uitvoerings- en handhavingstoets onder paragraaf "c. te gebruiken gegevens voor berekening van de maximumprijs") voor de vaststelling van de definitieve maximumprijs terug moet worden gevallen op gasprijzen en –tarieven van het jaar t-1, de prijsrisico's verder worden vergroot. Hantering van t-1 tarieven leidt wederom tot een onherkenbare maximumprijs voor onze klanten, omdat die immers is gebaseerd op een gasprijs die een jaar achterloopt op de situatie op de gasmarkt.

EnergieNed is dan ook van mening dat de gasprijs moet worden gebaseerd op de actuele gasprijzen zoals die halfjaarlijks worden vastgesteld door de gasleveranciers. Op deze wijze is het variabele deel

van de maximumprijs verifieerbaar voor onze klanten en kunnen de warmteleveranciers de prijsrisico's die ontstaan door de verschillen tussen in- en verkoopprijs van warmte zo goed mogelijk indekken. Concreet betekent dit dat de maximum prijs halfjaarlijks wordt aangepast overeenkomstig de gassituatie.

Wij begrijpen de zorgen van de Energiekamer ten aanzien van de planning en consultatie, maar zijn van mening dat deze zorgen opgelost kunnen worden door de consultatie achteraf te laten plaatsvinden. Een eventuele verrekening kan later plaatsvinden, bijvoorbeeld in de maximumprijs van het volgende jaar. Dit is ook gebruikelijk bij de vaststelling van de transporttarieven voor gas. Een alternatieve oplossing zou kunnen worden gezocht in het introduceren van een kleine vertraging in het doorberekenen van een gewijzigde gasprijs in de maximumprijs, waarbij de maximumprijs bijvoorbeeld één maand achter zou gaan lopen op de gasprijs. Dit prijsrisico is te overzien.

Rendementsmethode, invulparameters en variabele deel maximumprijs

Het Ministerie van Economische Zaken neemt als uitgangspunt in het ontwerpbesluit dat de rendementsmethode wordt ingevuld middels een theoretische methode. EnergieNed constateert dat voor een huishoudelijke klant het variabele tarief daarmee lager kan uitvallen dan nu het geval is bij invulling van het EnergieNed tariefadvies.

EnergieNed is het om de volgende redenen oneens met bovengenoemd uitgangspunt:

- Uit diverse onderzoeken blijkt dat praktijkmetingen de aangewezen grondslag voor de rendementsmethode zijn.
- Het op theoretische leest vaststellen van een integraal rendement doet ons inziens geen recht aan de praktijksituatie. Wij hebben onderzoek naar de rendementsmethode laten uitvoeren door het onafhankelijke bureau CE Delft. Een exemplaar van het door CE opgestelde onderzoeksrapport heeft u op 17 augustus 2009 van ons ontvangen. Uit deze rapportage blijkt o.a. dat:
  1. situaties met gelijk comfort met elkaar vergeleken zouden moeten worden.
  2. vele factoren binnen de woning relevant zijn voor het bepalen van de integrale kosten. M.a.w. de te hanteren systeemgrens dient om de woning c.q. het gebouw te liggen.
  3. uitgegaan zou moeten worden van een standaard verbruiksjaar, en niet van een momentane vergelijking van systeemrendementen.
  4. ook de gebruikssituatie (het bewonersgedrag) van belang is voor het energetisch rendement van een installatie.
  5. een vergelijkingmethodiek op basis van voldoende grote, nette, aselechte en transparant samengestelde steekproeven van warmte- en gassituaties het meest recht doet aan de bepalingen in de Warmtewet met betrekking tot de maximumprijs.
- EnergieNed is van mening dat op theoretische leest gestoelde rendementen niet representatief zijn voor het werkelijk, integraal rendement bij de klant. Uit de steekproeven die worden uitgevoerd ten behoeve van het EnergieNed Tariefadvies blijkt immers dat het integrale rendement in de praktijk een stuk lager ligt dan het integrale rendement dat op grond van de cijfers uit deze warmteregeling wordt bepaald. Ditzelfde beeld volgt uit de praktijktest met HR-107 ketels die de Consumentenbond heeft uitgevoerd in december 2008. Dit rapport heeft u van ons ontvangen in mei 2009.

- Een theoretische bepaling van het integrale rendement draagt niet bij aan een in de markt aanvaardbaar warmtetarief. Iedere partij in de markt zal immers een andere invulling geven aan de aannames en cijfers die ten grondslag liggen aan een theoretisch rendement. Dit zal er dan ook voor zorgen dat een theoretisch rendement altijd door één of meerdere marktpartijen zal worden betwist. Wij voorzien langdurige discussies met het Ministerie hieromtrent. Wat uiteindelijk niet leidt tot een breed gedragen warmtetarief. Daarmee wordt geen recht gedaan aan een van de hoofddoelen van de Warmtewet.
- Het Nationaal Expertisecentrum Warmte en Koude (NEW) is door het ministerie van EZ opgericht om besluitvorming omtrent duurzame alternatieven te verbeteren door deze te onderbouwen met praktijkmetingen. Het is in dit verband opmerkelijk dat hetzelfde EZ voor de Warmtewet nu kiest voor theoretische rendementen, temeer omdat het NEW inmiddels gestart is met het opzetten van praktijkmetingen, o.a. van de HR ketel.

Wanneer er, op een voor de markt inzichtelijke en transparante wijze, gemeten wordt door een onafhankelijke partij valt er niet meer te twisten over het aldus vastgestelde opwekrendement. Een dergelijke invulling van de rendementsmethode kan ons inziens op twee wijzen plaatsvinden, namelijk met behulp van (1) bestaande of (2) nieuwe meetgegevens. Deze methoden laten zich als volgt kort kenmerken:

Ad 1. Methode m.b.v. bestaande gegevens

Er worden één of meerdere standaard verbruikssituaties gedefinieerd conform de gekozen verbruikerscategorieën. De gemiddelde integrale notakosten voor de gasverbruikers (gevalideerde meetgegevens, beperking tot de verbruikers in woningen van gemiddelde grootte met een standaard moderne HR ketel) in een categorie worden berekend. De kosten van de ketel worden daar aan toegevoegd. Het totaal van het gemiddelde notabedrag bij de gasklant is volgens de wet de maximale begrenzing van het gemiddelde notabedrag voor de warmteklant in deze categorie.

Ad 2. Methode m.b.v. nieuwe meetgegevens

Bij deze methode zijn behalve de gemiddelde kosten per verbruiker ook de gemiddelde hoeveelheden per klant per categorie bekend (t.w. het gemiddelde aantal m³ per gasklant en het gemiddelde aantal GJ per warmteklant).

De kern van de rendementsmethode is het quotiënt van deze beide hoeveelheden. Dit getal (in m³/GJ) is in eerste benadering de energetische rendementsfactor η . Tevens is een gewogen gemiddelde van gastarieven bekend.

Voor deze categorie warmteverbruikers geldt dus dat bij toetsing van het maximale notabedrag van de gemiddelde verbruiker beschikbaar zijn: de vaste kosten voor warmte, het gemiddelde verbruik in GJ, de η , en de gemiddelde gastarieven. Dit is in principe voldoende. Desgewenst kan op deze η een correctie worden toegepast o.b.v. metingen aan factoren die zijn benoemd in de analyse van CE Delft.

Zou er onverhoopt toch worden gekozen voor een theoretische invulling van de rendementsmethode dan wil EnergieNed benadrukken dat wij de in de ontwerp AMvB gekozen parameters betwisten. EnergieNed wil benadrukken dat er in ieder geval een eenduidig uitgangspunt dient te worden gehanteerd bij het vaststellen van de diverse parameters, dit is o.i. in de ontwerp AMvB niet het geval.

Vanuit het streven naar een eenvoudiger en transparanter NMDA beginsel kan EnergieNed zich wel vinden in het gestelde in paragraaf 2.4 van de nota van toelichting bij de ontwerp AmvB.

Aansluitbijdrage

EnergieNed is het eens met het uitgangspunt dat de Warmtewet uitsluitend nieuwe aansluitingen op bestaande netten reguleert. Echter, het onderscheid in de ontwerp AMvB tussen nieuwe en bestaande netten is niet duidelijk gedefinieerd.

EnergieNed is van mening dat een net pas als bestaand net dient te worden beschouwd wanneer het potentieel waarop het project is uitgerekend volledig is gerealiseerd. In de visie van EnergieNed is sprake van een grootschalige uitbreiding van een warmtenet (en dus een nieuw net) wanneer hiervoor stukken secundair net en/of nieuwe regelkamers moeten worden gebouwd. Slechts wanneer sprake is van aansluiting van een perceel op een reeds bestaand netwerk ('in de straat liggend netwerk') is sprake van een aansluiting op een bestaand net. Ook in dat geval zal de aansluiting tot een rendabele exploitatie moeten leiden. Onder de methodiek zoals voorgesteld voor de bepaling van het vaste deel van de maximumprijs lijkt dit mogelijk.

Boekhouding en jaarrekening

EnergieNed constateert dat de regels met betrekking tot de boekhouding zullen leiden tot een forse administratieve lastenverzwaring. De geschatte bedragen in paragraaf 7 van de nota van toelichting bij de ontwerp AmvB vinden wij niet realistisch. Deze berekening gaat er namelijk niet vanuit dat de bepalingen omtrent boekhouding en jaarverslag gelden per net. Het adequaat inrichten van de administratie kan voor een warmtebedrijf eenmalig een investering betekenen van enkele miljoenen euro's. Daarnaast zijn er kosten verbonden aan de jaarlijkse audits die plaats dienen te vinden teneinde de juistheid en volledigheid van de administratie te kunnen vaststellen. Dergelijke audits kunnen jaarlijks enkele honderdduizenden euro's kosten.

EnergieNed wil benadrukken dat haar leden op volledige openheid en transparantie richting de Energiekamer willen betrachten. EnergieNed wenst richting de klanten vooral te streven naar duidelijkheid, begrip en acceptatie van de tarieven middels meer uniforme tarieven. De Warmtewet biedt voldoende bepalingen die transparantie richting de NMa volledig waarborgen. Daarbij kunnen wij ons niet vinden in het openbaar maken van bedrijfsspecifieke en vertrouwelijke informatie, zoals omschreven in artikel 7. Deze informatie zou immers kunnen leiden tot een concurrentievoordeel voor de andere warmteondernemingen. Een gedetailleerde rapportage in openbare stukken is derhalve buitenproportioneel en onnodig.

Toetsing

Zoals reeds eerder beargumenteerd pleit EnergieNed er voor dat het toetsen van de tarieven op redelijkheid kan geschieden door een toetsing van het redelijk rendement over het gehele portfolio van de leverancier (de zg. portfolio-aanpak). Deze portfolio-aanpak is op dit moment al gebruikelijk binnen de warmtesector (en de gasdistributiesector). Door deze te continueren zullen de administratieve lasten voor warmteleveranciers beperkt blijven. De redelijkheidstoets op leveranciersniveau door de Energiekamer van de NMa is voor consumenten dan de waarborg dat de leverancier geen

overwinsten maakt. EnergieNed wil nadrukkelijk stellen dat een toetsing op individueel klantniveau een volstrekt onwerkbaar situatie oplevert, zoals ook beargumenteerd weergegeven in onze zienswijze op de beleidsregel redelijke prijs van de Energiekamer.

Vergunningverlening

De Nota van Toelichting van de ontwerp-AMvB en de originele Memorie van Toelichting (29 048, Nr. 3) stellen dat er in beginsel één vergunning per warmteleverancier wordt verleend, ongeacht de schaalgrootte, het aantal of de geografische locatie van de warmteprojecten. Daarmee is nog niet gezegd dat de vergunning van toepassing is op alle warmteprojecten van zo'n warmteleverancier. Artikel 2 van de Warmtewet benoemt vrijstellingsgronden voor de vergunningplicht, maar maakt niet expliciet op welke niveau hierop getoetst dient te worden. EnergieNed is van mening dat de warmteleverancier de vrijheid zou moeten hebben om per (kleinschalig) project te beoordelen of hij dit project onder zijn vergunning wil laten vallen.

De wetgever heeft daarnaast o.i. vooral beoogd kleinschalige warmteprojecten niet te belasten met de administratieve lasten van vergunningplicht, ook als zij deel zouden uitmaken van een groter portfolio. In het bijzonder de eisen die daarbij gesteld worden aan de boekhouding en het jaarverslag acht EnergieNed als niet proportioneel voor kleinschalige warmteprojecten. Ook hier is EnergieNed van mening dat de warmteleverancier de vrijheid zou moeten hebben om projecten separaat dan wel integraal op te nemen in de administratie. Uiteraard wordt de tariefstelling in alle situaties gereguleerd met de krachtens de Warmtewet vast te stellen maximum tarieven.

EnergieNed meent dat een vergunning dermate algemeen dient te zijn, dat het ruimte biedt voor nieuwe projecten, zonder dat hier uitgebreide toetsing voor nodig is. Hiermee blijven de administratieve lasten beperkt en wordt ondernemerschap niet onnodig belemmerd. Hetzelfde geldt voor uitbreidingen op of vervanging van bestaande netten.

Subsidie

EnergieNed kan zich niet vinden in het ontbreken van invulling van artikel 14 van de ontwerp AmvB. EZ stelt in dit artikel dat er geen activiteiten zijn vastgesteld waarvoor subsidie wordt verstrekt. Naar de mening van EnergieNed zijn de artikelen 26, 27 en 28 in de Warmtewet er juist voor bedoeld om, bij gebleken onvoldoende rentabiliteit van projecten, aan de vergunninghouder de mogelijkheid te geven aan de vergunninghouder om subsidie aan te vragen en aan de overheid om subsidies te verstrekken waar nodig. Indien onrendabele projecten middels pooling niet kunnen worden gecompenseerd en er geen subsidie wordt verstrekt, komt de kwaliteit van het warmtenet, en daarmee uiteindelijk de leveringszekerheid, in gevaar. Hetgeen een maatschappelijk ongewenste situatie creëert.

Gezien het feit dat tijdens de "informatiebijeenkomst warmtebesluit" op 4 december 2009 door het Ministerie van Economische Zaken is gesteld dat er een subsidie besluit kan worden ontwikkeld afhankelijk van de uitkomsten van het effectonderzoek, gaat EnergieNed er daarom vooralsnog van uit dat artikel 14 hangende het effectonderzoek nog niet definitief is vastgesteld.

Terugwerkende kracht

Zoals reeds in dit schrijven aangehaald (onder "Gasprijs en prijsaanpassing") is EnergieNed van mening dat de terugwerkende kracht in ieder geval niet onder de invulling van één-jaarsgasprijzen plaats zou dienen te vinden. Vanwege grote gasprijs schommelingen in deze jaren sluit de halfjaarlijkse gasprijs over deze jaren veel beter aan bij de inkoopkosten voor warmte (in dezelfde periode) en worden de verschillen ten opzichte van de door de warmteleveranciers gehanteerde warmteprijzen in ieder geval beperkt tot de uitkomst van de rendementsmethode. De Warmtewet schrijft het volgen van de rendementsmethode voor ter vervanging van de marktwaardemethode. Dit betekent ons inziens niet dat de Warmtewet ook een vervanging van de, voor de berekening van de maximumprijs, gehanteerde gasprijzen voorschrijft.

De Raad van State constateert dat de Warmtewet geen mogelijkheid lijkt te bieden om met terugwerkende kracht projecten te poolen. De wetgever heeft kennelijk niet voorzien dat de consequenties van het niet met terugwerkende kracht kunnen poolen veel groter kunnen zijn dan de effecten van de Warmtewet vanaf in de inwerkingtreding.

Dit komt omdat zij zondermeer is uitgegaan van de situatie dat er sprake is van het per warmtenet één op één toerekenen van kosten in de tarieven aan klanten.

EnergieNed begrijpt deze stelling, uitgaande van het in de Warmtewet geregelde expliciete poolen. Expliciet poolen kan eerst na de inwerkingtreding van de wet plaatsvinden en daarmee kan inderdaad geen poolen met terugwerkende kracht worden aangenomen.

EnergieNed gaat er echter vanuit dat een warmteleverancier die op portfolio-niveau een rendement heeft dat onder het niveau ligt dat door de Energiekamer als redelijk wordt beschouwd niet per deelproject ineens wel zou moeten terugbetalen. Impliciet poolen (toetsen van de redelijkheid van de tarieven op portfolio niveau) dient in dit licht niet gelijk gesteld te worden met expliciet poolen. Zou dit anders zijn, en hiervoor geen compensatie mogelijk is, dan wordt getornd aan het waarborgen van een betrouwbare en betaalbare warmtelevering, een van de hoofddoelen van de Warmtewet.

Wij gaan er van uit dat in de kostprijs, waaraan de Raad van State refereert in paragraaf 2.2.2 in de bijlage bij haar brief d.d. 29 oktober 2009 (W10.09.0350/III), de kosten van vreemd vermogen en afschrijvingskosten inbegrepen zijn.

Tot slot willen wij er op wijzen dat de vergelijking van de door de klant betaalde warmtevergoeding, in de jaren waarop de terugwerkende kracht betrekking heeft, met de in de ontwerp AMvB gedefinieerde maximumprijs o.i. op totaalniveau plaats dient te vinden. Met andere woorden; de per jaar totaal betaalde warmtevergoeding, bestaande uit het vastrecht vermeerderd met de verbruikskosten, moet worden vergeleken met de maximumprijs, bestaande uit het vastrecht vermeerderd met de verbruikskosten volgens de ontwerp AMvB.